

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

36. Quid sit de illorum, qui dant sanis Eucharistiam asseruandam, vt si
peste corripiantur illam sumant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

QVÆSTIO XXXVI.

*Quid sit de illorum, qui dant sanis Eucha-
ristiam afferuandam, vt, si peste cor-
ripiantur, illam su-
mant?*

Quæstionis explicatio.

CASVS est talis: Timent subdit, ne
pastore peste infecto vel mortuo no-
lit alius, qui Eucharistiam illis mini-
stret; Itaque petunt à pastore aliquas hosti-
as sibi dari, quas in necessitate sumant, vt
dicuntur fecisse Religiosæ in quodā clau-
stro, quæ à Confessario peste correpto pe-
tierunt consecrari plures hostias, quas in
sacra pixide seruarunt, & postmodum pe-
ste correptæ, inde sibi sumpserunt & mi-
nistrarunt; quid de hoc modo agendi cen-
sendum?

Responso.

NEQUE hic modus est licitus, peccat
enim multipliciter: Primo contra
a Conc. Tol.
I.C. 14. morem & consuetudinem praesentis Ec-
b c. Peruenit clesiae, quæ non solet dare Eucharistiam, vt
de consecrat. afferuetur in (*a*) priuatibus & profanis adi-
diss. 3. bus. Deinde, quia committit laicis (*b*) &
fæcula-

sæcularibus asseruandam Eucharistiam,
quibus vel ipsa (a) vasa sacra contingere p-
hibitum est. Postremo, quia iniuriam fa-
cit sacramento, exponit enim illud multis
abusibus etiam sacrilegis, ut videre licet in
Conciliis (b) Toletano, (c) Cæsaraugusta-
no: & præsertim si statum huius temporis c Tol. I. c. 14
consideremus, quo passim malefici & sage
abutuntur sacramentis, & præsertim Eu-
charistia, ad sua maleficia patranda, vt a-
pud Paulum (d) Grillandum & alios vide-
re est.

a Con. Rom.
2. sub Sylves.
can. 9.

b Tol. I. c. 14

c Cæsar. c. 3.

d Tract. de
sacril. q. 3. n.

9.

Dices. In primitiua Ecclesia in more po-
situm fuit, vt priuati acceptam à sacerdote
in Ecclesia Eucharistiam secum domum
deferrent & seruarent, qua pro oportuni-
tate & necessitate communicarent: Cuius
consuetudinis testes sunt D. (e) Basilius: In c Epistol ad
Alexandria & Egypto (inquit) vnusquisq; de po-
pulo habet communionem in domo sua acceptam f Lib. 2. ad
à sacerdote sacrificante & distribuente. Et (f) uxorem.
Tertullianus: Nesciet (inquit) maritus, quid
secreto ante omnem cibum gustes, & si sciuerit, pa-
nem non illum esse crederet, qui dicitur,

R. Huiusmodi consuetudinem pri-
mitiæ Ecclesiæ, sicut & alias quasdam,
(de quibus ante diximus) aliquot sæcu-
listolerataam fuisse, propter paucitatem &

Bb 4 rarita-

raritatem Ecclesiarum & sacerdotum, nec non insignem pietatem Christianorum, quia ea religiosissime & sanctissime vtebantur,

a Serm. 156. vt videre est apud D. Augustinum (a) Bede de Tempore dam (b) & alios: verum progresu tempore lib. 4. ca. 24.

ris, crescente numero sacerdotum, refrigerante etiam pietate & religione Christianorum, prohibitu*m* fuisse alibi asseruari Eucharistiam, quam in templis idcirco consecratis, vt videre licet in Conciliis Toletano & Cæsaraugustano ante citatis. Itaque non ad illam antiquam consuetudinem respicere debemus: facies enim Ecclesie ab illo tempore plane immutata est, sed ad præsentem sacris Canonibus & modernis fidelium moribus attemperatam.

QVÆSTIO XXXVII.

Quibus modis potissimum peccari solet in administratione sacramenti Eucharistie tempore pestis?

Quæstionis explicatio.

Consueta methodo mouetur hæc quia stio, vt breuiter recensemus peccata, quæ frequentius accidere solent tempore pestis in consecratione & administratione sacra-